

směru pokročilými«, kteréžto právní hledisko ovšem správné není — jest nerozhodno, poněvadž nalézací soud, jak shora dovedeno, otázku tuto zcela správně vyřešil s jediné správného právního hlediska obyčejného kupitele při obyčejné pozornosti a po té zcela zbytečně řešil otázku tuto ještě s hlediska »kupitelů pokročilých«.

Čís. 1219.

Pokud jest porotní dvůr soudní povinen dáti porotcům dodatkovou otázku ve smyslu §u 3 čís. 2 zákona ze dne 22. prosince 1921, čís. 471 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 25. května 1923, Kr II 187/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Moravské Ostravě ze dne 23. února 1923, jimž byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonané krádeže dle §§ 8, 171, 173, 179 tr. zák. a přestupkem dle §§ 32 a 36 zbrojního patentu potud, že zrušil rozsudek prvé stolice ve výroku o trestu na svobodě a přikázal věc nejbližšímu porotnímu zasedání při krajském soudě v Moravské Ostravě, by v rozsahu zrušení znova o ní jednal a rozhodl, vezma spolu za základ svého rozhodnutí výrok porotců a nezrušenou část výroku porotního dvoru soudního a uvedl v tomto směru v

d ů v o d e c h :

Zmateční stížnost vytýká: Z důvodů čís. 5 a 12 správně jen z důvodu čís. 6 §u 344 tr. ř., že porotní soudní dvůr nedal porotcům otázku ve smyslu §u 3 čís. 2 zákona ze dne 22. prosince 1921, čís. 471 sb. z. a n. Dle opatření Stálého výboru Národního shromáždění ze dne 4. srpna 1920, čís. 480 sb. z. a n. (ve znění zákona ze dne 22. prosince 1921, čís. 471 sb. z. a n.), lze na zločiny krádeže, na něž, hledíc k částce vyšší dvou tisíc korun, je stanoven v §u 179 tr. zák. trest těžkého žaláře od 5 do 10 let, užití sazby těžkého žaláře od jednoho roku do pěti let, jestliže soud, přihlížeje ku povaze činu a k znehodnocení peněz, sezná tuto sazbu za dostatečnou (§ 1). V řízení porotním jest dáti otázku podle §u 322 tr. ř., zdali jsou zde okolnosti, odůvodňující tuto sazbu trestní. Eventualita, že jde o zločin krádeže, na nějž, hledíc k částce vyšší 2000 Kč — je stanoven v §u 179 tr. zák. trest těžkého žaláře od 5 do 10 let, mohla v této trestní věci dle otázek nastati v případě, že porotci odpoví záporně ke hlavní otázce I. — znějící na zločin loupeže, — že přísvedčí k eventuální otázce II. lit. a) — znějící na zločin nedokonané krádeže peněženky s více než 5000 Kč — a odpoví záporně k dodatkovým otázkám II. lit. c) a d), jimiž se bylo na porotcích dotazováno po skutečnostech přitěžujících, pro něž nastává bez ohledu na obnos nebo cenu dle §u 179 tr. zák. trestní sazba těžkého žaláře od 5 do 10 let. Na kladné nebo záporné odpovědi k dodatkové otázce II. b) — zda byl obžalovaný při pokusu krádeže opatřen zbraní — zmíněná eventualita nikterak nezávisela. Bylo proto na porotním soudním dvoru, položiti porotcům pro případ, že dojde pro zápornou odpověď k otázce I. k odpovědi na

otázku II. lit. a) a že pak bude odpověděno ku této otázce II. lit. a) kladně, k otázkám II. lit. c) a d) záporně, další otázku dodatkovou zároveň eventuelní, zdali okolnosti, odůvodňující trestní sazbu těžkého žaláře od jednoho roku do 5 let, tu jsou. Soudní dvůr této otázky nedal a tím porušil předpis Šu 322 tr. ř. (§ 3 čís. 2 zákona čís. 471/21, pokud se týče čís. 480/20). Zmatek čís. 6 Šu 344 tr. ř., jímž jest takto napadený rozsudek stížen, dotýká se pouze výroku o trestu na svobodě, pro nějž se nedostává zákonem předepsaného podkladu ve výroku porotců. Bylo proto tento výrok rozsudku zrušiti, naproti čemuž celý výrok porotců a ostatní výroky rozsudku, zejména též výrok o propadnutí zbraně, o ztrátě volebního práva i o započítání zjišťovací a vyšetřovací vazby zůstávají nedotčenými.

Čís. 1220.

Porotní soud nesmí dáti dodatkovou otázku, nemožou-li tvrzené neb aspoň naznačené skutečnosti naplniti zákonné známky dotyčné okolnosti, vylučující trestnost.

Dodatečná otázka na okolnost, vylučující trestnost, není otázkou viny. K jejímu zodpovědění stačí prostá většina (na prospěch obžalovaného 6 hlasů, v jeho neprospěch 7 hlasů). V rozhodnutí porotců, že trestnost jest vyloučena pro opilost, nelze ještě spatřovati rozhodnutí o tom, že jest tu skutková podstata Šu 523 tr. zák. V tom směru bylo by třeba dáti otázku eventuelní.

(Rozh. ze dne 26. května 1923, Kr I 331/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného i státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu v Praze ze dne 5. března 1923, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem podle Šu 1 odstavec první a druhý zákona ze dne 22. května 1919, čís. 269 sb. z. a n. a přestupkem podle Šu 523 tr. zák., zrušil napadený rozsudek v celém jeho obsahu jako zmatečný a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Obě zmateční stížnosti uplatňují ve prospěch obžalovaného důvod zmatečnosti čís. 8 Šu 344 tr. ř., stížnost státního zastupitelství mimo to v jeho neprospěch také důvod čís. 6 Šu 344 tr. ř. Pokud jde o tento důvod (čís. 6 Šu 344 tr. ř.), dovozuje stížnost veřejného obžalobce právem, že porotní soud porušil předpis Šu 319 tr. zák., dav porotcům šestou a sedmou otázku dodatkovou, znějící na úplnou opilost pachatele v době činu, vylučující jeho trestnost dle Šu 2 lit. c) tr. zák., ačkoliv zde nebylo pro tyto otázky zákonných předpokladů. Dle Šu 319 tr. zák. nutno dáti porotcům otázku dodatkovou, byly-li tvrzeny okolnosti, které, předpokládajíc, že jsou pravdivy, by zakládaly některou z okolností, vylučujících trestnost uvedených v Šu 2 tr. zák. Z tohoto ustanovení plyne úsudkem z opaku, že soud nesmí dáti takové otázky, nemožou-li tvrzené